

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

BŘEZEN 2015

Z obsahu:

- Svatá Kateřina Švédská
- Postní noční bdění
- BISCUP 2015
- Odvaha následovat Krista a mnoho dalšího ...

Náměty na témata a články do dubnového čísla zpravodaje zasílejte na email: vojtechmonsport@seznam.cz nebo předejte osobně Vojtěchu Monsportovi **do 22. března 2015**

Internetové stránky farnosti:
www.stramberk.farnost.cz

SVATÁ KATEŘINA ŠVÉDSKÁ

narozena: 1331, Vadstena

zemřela: 1381, Vadstena

Ochránkyně proti potratu a předčasnému porodu; bývá vzývána proti povodni.

atributy: jelen, odznaky královské, řeholní oděv

Je dcerou svaté Brigity, byla vychovávána v klášteře a na přání rodičů se provdala za Egharda, s nímž učinila slib zdrženlivosti a zachovávání panenství. Její matka založila řád „Spasitele světa“ a odešla do Říma, kam ji Kateřina roku 1348 následovala. Zpráva o smrti manžela ji zastihla v Římě. Zůstala však s matkou a provázela ji i na pouti do Svaté země. Když se vrátily, matka zemřela. Její tělo převezla příští rok do Švédska, kde ji ve vadstenském klášteře pohřbila a sama vstoupila do řádu Spasitele světa. Byla ještě jednou v Římě, pak těžce onemocněla a v 50 letech zemřela.

Narodila se roku 1331 ve Vadsteně, jako jedno z osmi dětí švédského knížete Ulfa Gudmarssona a jeho manželky svaté Brigity. Vychována byla v riseberském klášteře a na přání rodičů se ve 14 letech provdala za Egharda. Hned po sňatku se dohodli, že budou spolu žít v dobrovolné zdrženlivosti se zachováním panenství, chtějíce tak dokonaleji a ze všech sil sloužit Bohu. Kateřina pomáhala chudým, zvláště nemocným a sirotkům. Když její matka ovdověla, založila řád „Spasitele světa“ a vstoupila do něj. Po dvou letech se vydala na pouť do Říma, kde zůstala. Kateřina ji v roce 1348 se svolením manžela následovala. V Římě dostala zprávu o jeho smrti a obnovila hned slib ustavičného panenství i předsevzetí po vzoru své matky usilovat o růst k dokonalosti.

Mladé vdově Kateřině již v Římě začali nadbíhat nápadníci, ale všechny zamítla. Za ochránce své čistoty měla zvoleného svatého mučedníka Sebastiána, k němuž se vždy utíkala o pomoc. Zažila i pokus o únos jedním z odmítnutých nápadníků. Matka jí potom doporučovala nevycházet z domu, protože Kateřina zvažovala návrat do Švédska. Krom povzbuzení ke stálosti a vytrvalosti prý patřilo k matčiným radám doporučení kajících skutků i upozornění, že s pokušením a s dalšími riziky se bude setkávat všude.

Pod vlivem snu došla k rozhodnutí zůstat s matkou a s ní sloužila nemocným ve špitále i po domech. Byla dobročinná k hladovým chudákům, snažila se žít asketicky a hodně se modlit. Rozjímání o utrpení Páně věnovala až 4 hodiny denně, modlívala se církevní hodinky, odpočívala jen na tvrdém lůžku, postila se, navštěvovala hroby mučedníků.

Svou matku také provázela na pouti do Svaté země. Když se vrátily, její matka zemřela 23. července 1373. Při pohřbu bylo její tělo uloženo v klášteře Klarisek v Římě. Příštího roku se Kateřina ve věku 43 let rozhodla k návratu do Švédska i s tělesnými ostatky své matky. Obdržela ještě i jiné svaté ostatky a její návrat tak nabyl významu, pro který ji přišlo vítat větší množství duchovenstva i věřících. Tělesnou schránku své matky uložila ve vadstenském klášteře, který matka založila. V roce 1375 se v tomto klášteře stala představenou. A protože se na hrobě matky Brigity staly zázraky, duchovenstvo i švédský král požádali Kateřinu, aby se vypravila znovu do Říma, tentokrát s posláním požádat o matčino svatořečení. K tomu pak došlo 10 let po smrti Kateřiny. Ta brzy po návratu z Říma těžce onemocněla a zemřela ve věku 50 let. Před smrtí nemohla

polykat, proto žádala, aby jí bylo Tělo Páně doneseno do cely a ona se s ním spojovala alespoň duchovně.

Také na jejím hrobě se děly zázraky, kterými ji Bůh oslavil, a za svatou byla prohlášena v roce 1474.

catholica.cz

SCHŮZKY MINISTRANTŮ

KDE: na faře ve Štramberku

KDY: v soboty **7. března** od 9:00 do 11:00

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

KDE: na faře ve Štramberku

KDY: v pátek **20. a 27. března** od 19:00

Zváni jsou všichni od 13 let výše, více na webových stránkách farnosti.

POSTNÍ NOČNÍ BDĚNÍ

Letošní **Postní noční bdění** proběhne v pátek **6. března 2015**, a to v kostele svatého Bartoloměje **ve Frýdlantu nad Ostravicí**. Začátek v **17:00** mší svatou, poté se můžete těšit na hru, katechezi, modlitbu, svátost smíření nebo na krásné společenství mladých lidí. Nebude chybět ani občerstvení. Konec akce je naplánován na 22:30, abyste stihli poslední vlak.

Pro zájemce je možnost přespání na faře, kontakt a domluva s místním knězem: P. Petr Fichna, tel.: 603 558 939.

A pokud se tam nemáš jak dopravit, tak kontaktuj DSM ve Vsi - a to na stara.ves@razdva.cz, odvoz je možný!

P. S.: Pro milovníky hor bude po skončení nočního bdění možnost výletu na Lysou horu – z Frýdlantu to není daleko.

BISCUP 2015

Mládež farnosti je zvána na Diecézní setkání mládeže, které se uskuteční **v pátek 20. března a v sobotu 21. března 2015 na 8. základní škole ve Frýdku – Místku, Československé armády 570.**

Doprava do Místku: v pátek 20. března v 15:39 ze štramberského vlakového nádraží

Zahájení setkání: pátek 17:30 – 18:30 registrace
19:00 zahájení ve škole

Cena setkání: 170 Kč

S sebou: spacák, karimatku, přezůvky, něco dobrého na společný stůl, dobrou náladu

Více informací na stránkách mládeže a na dcm.doo.cz

Mládež je srdečně zvána!

VELIKONOČNÍ SVÁTOST SMÍŘENÍ

K velikonoční svátosti smíření budou moci farníci přistoupit **v sobotu 21. března 2015 od 9:00 do 12:00** v kostele svatého Jana Nepomuckého **ve Štramberku** a **od 14:00 do 16:00** v kostele svatých Cyrila a Metoděje **v Závišicích.**

POSUN ČASU

V neděli **29. března 2015** se zimní čas změní na letní, tedy čas se ve 2:00 ráno přesune na 3:00 ráno.

SBÍRKA NA HALÉŘ SVATÉHO PETRA

V neděli 22. února 2015 bylo na Halěř svatého Petra vybráno 17 504,- Kč ve Štramberku a 4 405,- Kč v Závišicích.

Za dary Pán Bůh zaplatí.

ODVAHA NÁSLEDOVAT KRISTA

text: PhDr. Radomír Malý
Příběh Pauliny Jaricot, zakladatelky Živého růžence

Svatý farář arský Jean Baptiste Vianney se jednou vyjádřil: „Znám osobu, která nese těžký kříž s velkou láskou.“ Tím měl na mysli zakladatelku Společenství živého růžence Paulinu Jaricotovou, obdivuhodnou ženu 19. století, kterou před dvěma lety sekretář vatikánské Kongregace pro evangelizaci národů mons. Savio Hon Tai Fai u příležitosti 100. výročí úmrtí přirovnal k biblickému Davidovi zápasícímu s Goliášem. Tímto obrem a zároveň symbolem zla je podle onoho hodnostáře osvícenská Velká francouzská revoluce a její dědictví, s nímž tato Kristova vyznavačka musela celý život bojovat.

Pocházela z francouzského Lyonu, kde se narodila 22. července 1799. Její rodiče Antoine a Joanna patřili k dobře situovaným měšťanům, vlastnícím tkalcovskou manufakturu a několik obchodů. Byli velmi zbožní, před revolucí roku 1789 finančně podporovali řadu církevních institucí, hlavně klášterů. Během revolučního běsnění let 1789–1799, kdy katolická víra byla postavena mimo zákon, se mohli účastnit mše svaté pouze tajně. Ve svém domě přijímali a ukrývali katolické kněze, jimž hrozily popravy. V utajení byly pokřtěny i některé z jejich 7 dětí, Paulina jako nejmladší roku 1799. Téhož roku však ilegalita Katolické církve skončila, neboť Napoleon Bonaparte, jenž se právě ujal vlády, vrátil katolíkům možnost legálního působení. Jaricotovi obnovili svoji materiální i duchovní pomoc církevním

institucím. Jejich dům se nazýval „Betanie“, navštívil ho jednou i mladý J. B. Vianney.

V této atmosféře mladá Paulina vyrůstala. Ve svém mládí se zbožně nadšeně toužila odjet na misie do Číny, aby tam prala kostelní prádlo, vařila pro misionáře a pro chudé a věnovala se životu modlitby. Rodiče však měli pro ni připravený jiný plán.

V 15 letech se chystala k zasnubám, ale nešťastně spadla ze stolu a poranila si nohu natolik, že se musela delší dobu léčit. Zásnuby byly odloženy, zranění Paulinu poznamenalo natolik, že jí až do konce života působilo problémy s chůzí. Nemoci se staly jejím doživotním údělem. Ve svých 35 letech onemocněla téměř smrtelně, byla však zázračně uzdravena. To vše prohloubilo její duchovní život. Paulina se již jako 16letá definitivně rozhodla věnovat výhradně Bohu a našla pro to nakonec pochopení i u svých zbožných rodičů.

V této orientaci ji utvrdily postní rekolekce, jichž se roku 1816 ve svých 17. letech v jednom kostele rodného Lyonu účastnila. Dával je oblíbený a zbožný kněz Jean Wuertz. Tématem byla lidská marnivost. Slova P. Wuertze zasáhla Paulinu tak hluboko, že zašla za ním do sakristie a ptala se, co má dělat, neboť patří k její přirozenosti jakožto ženy, že se chce líbit na prvním místě lidem. Kněz jí odpověděl, ať se snaží líbit na prvním místě Bohu – a potom teprve lidem. Pro Paulinu to byl signál k radikální změně života. Odstranila všechny drahé šaty a ozdoby, které si díky bohatým rodičům mohla dovolit, a začala se oblékat skromně. Zbavila se také všeho zbytečného přepychu ve svém pokoji, vyhledala dokonce i malíře, který předtím namaloval její portrét v drahých šatech, aby ho přemaloval ve skromném oděvu.

Roku 1816 složila soukromě slib čistoty. Uvažovala i o vstupu do kláštera, zjistila však, že nemá řeholní povolání. Pán k ní hovořil vnitřním hlasem. P. Wuerst, její duchovní vůdce, žádal, aby to zapisovala. Tak vznikl její duchovní deník, nazvaný

„Historie mého života“. Týká se doby mezi 18. a 20. rokem věku Pauliny. V nemoci roku 1822 napsala náboženský traktát „Eucharistie – nekonečná láska“, který P. Wuerst anonymně vydal. Teologové žasli nad výstižnými pravověrnými formulacemi, vystihujícími vroucí vztah Pauliny k Ježíši v Nejsvětější svátosti. Přítomnost Krista v Eucharistii chápe Paulina jako nejmocnější projev lásky Boha k člověku.

Její počáteční touha odjet na misie se ukázala jako nerealizovatelná. Přesto se jí nevzdala a rozhodla se, že když nemůže být u misionářů a jejich svěřenců přítomna fyzicky, bude tam alespoň duchovně skrze modlitbu a oběť. S pomocí svého bratra Filease Jaricota, který byl knězem, obnovila modlitební společenství nazvané „Dílo šíření víry“. To mělo svůj počátek už v 17. století, kdy vzniklo na podporu misí mezi protestanty, později se transformovalo v modlitební hnutí za misie mezi pohany. Po vypuknutí Francouzské revoluce roku 1789 zaniklo, Paulina se svým bratrem je pak znovu uvedli do života. A nezůstalo pouze u modliteb. Paulina přesvědčila dělnice v továrně svých rodičů, kterou nyní vedli její sestra s manželem, aby věnovali z každé své výplaty 1 sou (cca našich 20 haléřů) na podporu misí.

Roku 1819 jí Pán při večerním rozjímání sdělil nevšední plán na velkolepou modlitební iniciativu. Vzniklo Společenství živého růžence, původně zamýšleno jako podpora misí, poté však jako modlitební akce na jakýkoliv dobrý úmysl. P. Wuerst k tomu dal svůj souhlas. Vše spočívalo na modlitebních skupinách po 15 lidech, neboť 15 je desátek svatého růžence. Každý člen se měl denně pomodlit jeden desátek na daný úmysl a jednou za měsíc se věnovat rozjímání na toto téma. Dále měl nalézt 5 dalších osob, ochotných se zapojit do Živého růžence, a ročně věnovat 5 franků na podporu dobrého katolického tisku a kvalitních náboženských knih. Sám papež Lev XII. udělil Živému růženci své požehnání. Mýlně by se ale někdo domníval, že Paulina se věnovala pouze modlitbě a praktický život ji nezajímal.

Roku 1831 založila neřeholní komunitu nazvanou „Sdružení dcer Mariiných, sester milosrdenství“, které se věnovalo charitativní práci. Velmi citlivě vnímala také sociální křivdy. Dbala na to, aby v rodinném podniku Jaricotových dělnice-tkadleny dostávaly důstojnou mzdu dostačující k živobytí. Roku 1830 zakládá za pomoci sociálně cítících podnikatelů tzv. „Nebeskou banku“, která poskytovala výhodné půjčky lidem, již se ocitli bez peněz. Paulina mnohokrát ve smyslu katolické sociální nauky pozvedla svůj hlas na obranu sociálně slabých, iritovalo ji zejména, že zaměstnavatelé neplatí dělníkům náležitou mzdu, za niž by uživilí rodiny. Rozhodla se proto sama jednat a zakládá huť, kterou nazvala „Notre Dame“. Tam došly svého naplnění všechny postuláty sociální spravedlnosti. Podnik prosperoval, bohužel ale nakonec pronikli do jeho vedení nezodpovědní lidé a dokonce i podvodníci, kteří firmu zadlužili. Huť „Notre Dame“ roku 1852 zkrachovala, ti, kteří to zavinili, se vytratili, Paulina jako majitelka musela všechno zaplatit.

Rodina jí nemohla pomoci, rodiče a velká část sourozenců už byli mrtví, firma Jaricotových se octla v cizích rukou. Podobně zanikla i „Nebeská banka“. Paulina přišla úplně o všechno, roku 1852 je vedena v úředních dokumentech jako chudá osoba potřebující sociální pomoc.

Žila potom až do své smrti roku 1862 v bídě a zapomenutí, neustále sužovaná nemocemi. I po smrti si na ni jen málokdo vzpomněl.

Situace se změnila až roku 1879, kdy Paulinina spolupracovnice Julia Maurim vydala její životopis pod názvem „Vzpomínky na přítelkyni“. Kniha se dostala až k papeži Lvovi XIII. a velmi ho zaujala. Roku 1910 za papeže svatého Pia X. byl zahájen informační proces k její beatifikaci, papež svatý Jan XXIII. roku 1963 potvrdil její hrdinské ctnosti, takže jí přísluší titul „Boží služebnice“.

Posuzováno čistě pozemskými očima bylo dílo Pauliny Jaricot krachem. Proč ale potom mons. Fai, jak uvádíme na počátku článku, ji přirovnává k Davidovi, k vítězi nad Goliášem? Odpověď najdeme u samotného Ježíše Krista. I jeho pozemský život skončil vlastně fiaskem kříže, které se ale ve skutečnosti stalo obrovským vítězstvím. Boží logika je zcela jiná než lidská. Bezbožecké osvícenství, jež vyvrcholilo Francouzskou revolucí, přetavilo mentalitu lidí v tom smyslu, že vnější úspěch, poznamenaný kariérou, slávou a penězi, je tou nejvyšší hodnotou. Paulina Jaricot patří k těm Kristovým svědkům, kteří potvrzují něco zcela jiného. Všechny pozemské úspěchy lidí nakonec skončí jejich smrtí, natrvalo zůstane pouze to nadpřirozené, co jsme se snažili vybudovat. Paulina Jaricot zkrachovala se svými projekty na této zemi, ale to duchovní, co vytvořila, zůstalo a nadále se rozvíjí, především Živý růženec.

<http://immaculata.minorite.cz/pdf/IM135.pdf>

DAR SLZ

Dar slz označuje v křesťanské mystice boží milost, které se dostává některým křesťanům. Slzy pak provází osobu každodenním životem, zvláště pak během liturgických úkonů a modlitby. Tzv. darem slz byl obdařen např. Ignác z Loyoly.

Není to prolévání slz jen tak. Označuje se tím dar, který souvisí s prožíváním - vcitováním se do nesmírného ponížení Božího Syna - rozjímání jeho utrpení. Také jsou darem slz označovány ty stavy, které souvisí s lítostí nad vlastními hříchy, nebo nad zatvrzelostí hříšníků k té velké Lásce, která sebe samu vydala a možná pro ně zbytečně. Každopádně dar slz není zoufalstvím nad sebou samým ani nad ničím jiným. Člověk mající milost prožívat bolest Lásky se neudrží a roní slzy nad netečností k této Lásce. Nad tím, jak sám tu Lásku zranil a zradil - zraňuje a zraňuje...(Má Lásko na kříž přibitá i ranami mých hříchů... viz kancionál 301). Kromě již zmiňovaného

Ignáce z Loyoly byl tímto darem obdařen i svatý František z Assisi, který údajně oslepl mimo jiné i proto, jak ronil slzy. Lidé, kteří obdrželi tento dar, ho zpravidla nevystavují na odiv, ale naopak. Pláčou ve své komůrce a přepadne-li je dar ve shromáždění, jsou pak zaskočeni. Berou to totiž jako velice intimní věc mezi nimi a jejich Pánem.

Je jeden dar, o který potřebujeme v současné době Boha prosit. Je to dar slz. Musíme se přiblížit k Bohu a nechat se Jím používat hlubším způsobem než doposud. Dar slz je víc než jen výsledek utrpení, která někdy zažíváme během života v tomto padlém světě. Dar slz pramení z bolesti a soucitu, které s lidmi prožívá Ježíš. On je náš Nejvyšší kněz a prožívá s námi bolesti a utrpení, kterými procházíme.

BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU

	<u>Štramberk</u>	<u>Závišice</u>
2. dubna – Zelený čtvrtek	18:30	17:00
3. dubna – Velký pátek – křížová cesta	17:30	16:00
- velkopáteční obřady	18:30	17:00
4. dubna – Bílá sobota	20:30	18:30
5. dubna – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	8:30	10:00
- žehnání velikonočních pokrmů		

APOŠTOLÁT MODLITBY - BŘEZEN

Úmysl všeobecný:

Aby se ti, kdo se věnují vědeckému výzkumu, dali do služeb blaha člověka v jeho celistvosti.

Úmysl misijní:

Za ženy, aby byl stále více uznáván jejich jedinečný přínos, kterým přispívají k životu církve.

Úmysl našich biskupů:

Za sílu k odpuštění pro každého, kdo v srdci uchovává nenávist.

PROGRAM BOHOSLUŽEB V BŘEZNU

		<u>Štramberk</u>	<u>Závišice</u>
1. Ne	2. postní – sv. Suitbert	8:30	10:00
2. Po	sv. Simplicius		
3. Út	sv. Kunhuta	17:30	
4. St	sv. Kazimír	17:30	
5. Čt	sv. Teofil	6:45	17:30
6. Pá	bl. Friedrich	17:30	
7. So	sv. Perpetua a Felicitia	17:30	
8. Ne	3. postní – sv. Jan z Boha	8:30	10:00
9. Po	sv. Františka Římská	----	
10. Út	sv. Jan Ogilvie	celý týden budu mít dovolenou	
11. St	sv. Eulogius z Kordoby	případný záskok bude	
12. Čt	sv. Kvirin	z Kopřivnice	
13. Pá	sv. Patricie	P. Jakub – 774 567 307	
14. So	sv. Matylda	----	
15. Ne	4. postní – sbírka na TV Noe	8:30	10:00
16. Po	sv. Heribert		
17. Út	sv. Patrik	17:30	
18. St	sv. Cyril Jeruzalémský	17:30	
19. Čt	Slavnost svatého Josefa	9:00 a v 17:30	16:00
20. Pá	sv. Archip	17:30	
21. So	bl. Serapion	17:30	
22. Ne	5. postní – sv. Epafrodit	8:30	10:00
23. Po	sv. Turibius z Mongroveja		
24. Út	sv. Kateřina Švédská	17:30	
25. St	sv. Dismas	17:30	
26. Čt	sv. Kastulus	6:45	17:30
27. Pá	sv. Rupert	17:30	
28. So	sv. Rogát	17:30	
29. Ne	Květná neděle – dětská mše	8:30	10:00
30. Po	sv. Jan Klimak		
31. Út	bl. Balbína	6:45	18:00

Každou postní neděli se v 8:00 ve farním kostele ve Štramberku a v 9:30 v kostele v Závišicích uskuteční pobožnost Křížové cesty.